

Любе и змия. (Изъ Гайде) 1866 г.

Мойътъ пѣсми ядовити,
Какъ ли да нѣма въ тѣхъ ядъ?
Дружеске, съ отрова облѣтъ ти
Мозъ на живота ми цвѣтъ.

Мойътъ пѣсми ядовити
Какъ ли да нѣма ядъ въ тѣхъ?
Зимий въ сърце ми сѣ вънѣ,
Въ тѣхъ и тѣтъ, дружеске, съзрѣтъ!

Гайда, год. III, бр. 5, стр. 88.

